

BİR KEDİDE İDİOPATİK HEPATİK LİPİDOZİS

Aslan KALINBACAK* C. Çağrı CINGİ* Kerem URAL* Seçkin ARUN** Murat GÜZEL*

Yayın Kodu: 2004/02-G

Özet: Bu olgunun materyalini anoreksi, letarji, kilo kaybı, çevreye karşı ilgisizlik ve kusma şikayetleriyle getirilen melez, 10 yaşlı, dişi bir kedi oluşturdu. Klinik muayenede mukozalarda ve deride ikterus, karin altı ve ön ekstremitelerde peteşi görüldü. Abdomenin ultrasonografik incelemesinde karaciğerin büyüğü, homojen yapısının kaybolduğu, böbreklerin ve dalağın normal görüntüsünün dışında, biraz büyüğü gözlandı. Kan serumu AST 96 IU/L, ALT 154 IU/L, ALP 932 IU/L, Glikoz 125 mg/dl, Üre 50.6 mg/dl ve Total Protein 7.9 g/dl değerleri bulundu. Nekropsi sonucunda hepatik lipidozis tanısı konuldu, aynı zamanda kronik glomerulitis ve tubulus dejenerasyonunun da hastalığa eşlik ettiği saptandı.

Anahtar sözcükler: Hepatik lipidozis, kedi, obesite.

Idiopathic Hepatic Lipidosis in a Cat

Summary: A 10 year-old female cross-breed cat referred to in the present article. On clinical examination, icterus on mucosa and skin, and petechia on front extremities was detected. Ultrasonographic examination of the abdomen revealed enlarged liver with disappearance of homogen structure and kidney and spleen were detected to have mild enlargement. Blood serum revealed AST 96 IU/L, ALT 154 IU/L, ALP 932 IU/L, glucose 125 mg/dl, urea 50.6 mg/dl and total protein 7.9 g/dl. According the necropsy results, hepatic lipidosis were detected and accompanying with chronic glomerulitis and tubulus degeneration.

Keywords: Cat, hepatic lipidosis, obesity.

GİRİŞ

Kedilerin hepatik lipidozisi, hepatositlerde aşırı lipid birikimi sonucu karaciğerde büyümeyele karakterize, kedilerin en yaygın hepatobiliyer hastalığıdır¹⁻³. Kedi, sığır ve makak maymunlarında klinik hastalık tablosu ortaya çıkarken, insan, köpek ve laboratuar hayvanlarında semptomsuz seyredebilmektedir².

Hepatik lipidozisin en önemli nedenleri uzun süren açlık, obesite⁴, protein-kalori dengesizliği, spesifik amino asitlerden yetersiz beslenme (karnitin, arjinin, taurin), diabetes mellitus, ilaçlar, bakteriyel toksinler, toksik metabolitler (orotik asit) ve toksinler (aflatoksin) sayılabilirlerdir^{5,6}. Kedilerde hastalığın en önemli formu olan idiopatik hepatik lipidozis uzun süren, açlık (bir hafta veya daha uzun süre) ve anoreksi sonucu şekillenmektedir^{4,6}. Hastalık aynı zamanda kedilerde sekonder olarak kolanjiohepatitis, ekstrahepatik safra kanalı tikanıklığı, irinli kolanjiohepatitis, neoplazi, renal hastalıklar, hipertiroidizm, hiperparatiroidizm, pankreatitis ve ince barsak hastalıkları sonucu da gelişebilmektedir².

Sağlıklı hayvanlarda adipoz doku, gidasal lipid kaynakları ve karaciğer arasında sürekli yağ asitleri siklusunu oluştur. Karaciğere gelen yağ asitleri ya enerji için

okside edilir ya da trigliseridlere dönüştürülerek, çok düşük dansiteli lipoprotein (VLDL) şeklinde dolaşma salınır. Karaciğere gelen yağ asitleri miktarı, karaciğerin bunları okside etme veya yeniden sekrete etme oranını aşarsa hepatik lipidozis oluşur^{2,7}.

Hastalıkta anoreksi, kusma, kas kitlelerinde zayıflık, depresyon, pityalizm, dehidrasyon, ikterus (yumuşak damak, sklera, mukoza membranlar ve deride), diare, gastrik ülserasyon ve ilerleyen dönemde hepatik fonksiyonların bozulmasına bağlı şekillenen hepatik ensefalopati en sık rastlanan semptomlardır^{2,3,6,8}.

Kedilerin hepatik lipidozisinde en yaygın laboratuar bulgusu serum alkalen fosfataz (ALP) aktivitesindeki aşırı yükselmedir. Bu aktivitenin, kedilerin diğer karaciğer hastalıklarında ender olarak çok büyük ve sürekli yükselseme göstereceği bildirilmiştir^{2,3,6,8}. Serum ALP seviyesindeki artış ALP üretiminden kaynaklanmaktadır⁹. Serum ALP seviyesindeki artışın yanı sıra aspartat amino transferaz (AST), alanin amino transferaz (ALT), açlık-tokluk safra asitleri ve plazma total bilirubin konsantrasyonlarında da sürekli artış olur. Tanıda ultrasonografik incelemelerin yardımcı olacağı ve kesin tanının karaciğer biyopsisi ile konacağı belirtilmektedir³.

Sağaltımında protein oranı yüksek, lipid ve karbon-

* Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara-TÜRKİYE

** İstanbul Üniversitesi Veteriner Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı, İstanbul-TÜRKİYE

hidrat oranı düşük gıdalarla hastanın beslenmesi önerilmektedir. Protein oranı yüksek gıdaların hastaya zorla yedirilmesi, başarılı olunamadığı takdirde hastanın nasogastrik veya gastrotomi sondası ile beslenmesi önerilmektedir. Hepatik lipidoziste mortalite oranının agresif diyet sağaltımı yapılan hastalarda %40, agresif diyet sağaltımı yapılmayan hastalarda ise %90'ın üzerinde olduğu bildirilmektedir².

Bu olgu sunumıyla; obez kedilerde stres faktörüne maruz kalma veya herhangi bir hastalık sonucunda uzun süren anoreksi sonrasında idiopatik hepatik lipidozisin şekillenebileceği, ikterus ile birlikte şekillenen çok yüksek serum ALP konsantrasyonunun diyagnoza önemli indikatörler olduklarının vurgulanması amaçlanmıştır.

OLGU SUNUMU

Bu olgunun materyalini Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi İç Hastalıklar Anabilim Dalı Kliniği'ne anoreksi, letarji, kilo kaybı, çevreye karşı ilgisizlik ve kusma başladığı şikayetleriyle getirilen melez, 10 yaşlı, dişi bir kedi oluşturdu.

Anamnezde hastanın normalde akranlarına oranla daha kilolu olduğu, gıda olarak ev yapımı diet ve ara sıra ticari gıdalarla beslendiği, kedinin dışarıyla sürekli ilişkide olduğu, dışarıda kalma süresinde muhtemelen diğer kedilerle yaptığı kavga sonucu belirgin bir durgunluk geliştiği, sürekli yatma isteğinde bulunduğu, son bir haftadır yemi reddettiği ve iki gündür kustuğu bilgileri alındı.

Klinik muayenede, mukozalarda ve deride ikterus, karın altı ve ön ekstremitelerde peteşi görüldü. Palpe edilebilen lenf yumrularının normal boyutlarda, beden ısısının normal sınırlar içinde, solunum ve nabız sayısının normal sınırların biraz üzerinde olduğu tespit edildi. Abdomenin ultrasonografik incelemesinde karaciğerin büyüğü, homojen yapısının kaybolduğu, böbreklerin ve dalağın normal görüntüsünün dışında, biraz büyüğü saptandı, diğer organlara ait herhangi bir değişiklik saptanmadı.

Vena jugularisten teknigue uygun olarak EDTA'lı tüplere alınan kan örneklerinden yapılan hematolojik muayenelerde Tablo 1'deki sonuçlar bulundu.

Sağaltımda, Ampisilin (Ampisina flk.[®]) 7 mg/kg canlı ağırlık dozunda günde 2 kez intramuscular, Triklobenzamid (Emedur amp.[®]) total 100 mg/gün intra-

musküler, B kompleks vitaminler (Combevit flk.[®]) total 3 ml/gün subkutan, Laktatlı Ringer + %5 Dekstroz 60 ml/kg/gün intravenöz, ve Oral Rehidrasyon Solüsyonu (Lectade SA) adlibitum peros bir hafta süreyle kullanıldı. Aynı zamanda Hill's Prescription k/d ticari gıda önerildi. Yapılan sağaltıma cevap vermeyen hasta, bir hafta sonra öldü.

Tablo 1. Hematolojik ve biyokimyasal bulgular.

Table 1. Haematological and biochemical findings.

Parametre	Saptanmış değerler
Eritrosit	8.94x10 ⁶ /mm ³
Hemoglobin	10 g/dl
PCV	%33
Lökosit	7.5x10 ³ /mm ³
Nötrofil	%64
Lenfosit	%25
Monosit	%6
Eozinofil	%5
AST	96 IU/L
ALT	154 IU/L
ALP	932 IU/L
Glikoz	125 mg/dl
Üre	50.6 mg/dl
Total protein	7.9 g/dl

Nekropsi sonucunda, makroskopik olarak periton, karaciğer ve mezenteryumun normal renklerini kaybederek ikterik görünüm aldıları, aynı zamanda karaciğerin kenarlarının kütlesi ve dalağın normalden büyük olduğu saptandı. Histolojik olarak, karaciğer dokusunda tüm dokuya diffuz şekilde kaplayan yağlama ve hepatositlerde yağ dejenerasyonunun varlığı, böbrek dokusunda, glomeruluslarda nekroz ve atrofi, tubulus epitelleri sitoplasmalarında vakuolizasyon ve granülizasyon, dalakta yaygın hemosiderozis ve lenfoid merkezlerin atrofiye olduğu saptandı. Diğer organlara ait herhangi bir patolojik bulgu saptanmadı.

TARTIŞMA ve SONUÇ

Hepatik lipidozis uzun süre anoreksi problemi olan obez kedilerde gelişen yaygın, ölümcül bir problemdir^{3,4,6,10}. Biourge ve ark., 15 obez kedide yaptıkları bir çalışmada hayvanların 5-7 hafta aç kalması sonucunda canlı ağırlıklarının % 30-35'ini kaybettikleri ve hepatik lipidozis ile ilgili semptomların ortaya çıktığını bildirmiştir⁸. Hastalığın en önemli klinik bulgusunun anoreksi olduğu, anoreksiyi takiben kusma ve ikterus şekillendiği, bu belirtilerinin yanı sıra ilerleyen dönemde ağırlık kaybı, depresyon ve hepatik encefalopati şekillenebileceği vurgulanmaktadır^{2,6,12}. Hepatik lipidozisli

77 kedide yapılan bir çalışmada da en önemli belirtilerin kusma, anoreksi, güçsüzlük ve ağırlık kaybı olduğu, hepatomegali, sarılık ve dehidrasyon görüldüğü belirtilmektedir¹¹. Bu olguda da hastanın uzun dönem süren açlık sonucunda halsizleştiği ve progresif kusmanın şekillendiği belirlenmiştir.

Kedilerin hepatik lipidozis sendromu, karaciğerin %50'sinden fazlasında trigliserit birikimiyle ilgili ciddi bir sendromdur¹³. Hastalıkın oluşmasında obesitenin önemli bir predispozisyon oluşturduğu, obez hayvanların karaciğerinde normalden daha fazla miktarda lipid birikiği, stres, travma veya herhangi bir hastalığa maruz kalmaları sonucu hepatik lipidozis insidensinin arttığı vurgulanmaktadır^{3,6}. Olayların %50'si herhangi bir hastalık sonucu gelişen anoreksi nedeniyle gelişmektedir¹³. Deneysel hepatik lipidozis oluşturulan bir çalışmada hem kilo alındığı hem de kaybedildiği dönemde karaciğerde önemli miktarda lipid birikiği saptanmıştır¹⁴. Fakat Biourge ve ark. yaptıkları bir çalışmada karaciğer paransiminde lipid birikiminin kilo alma ile ilgili olmadığı aç kalma sonucunda hepatik lipidozis geliştiğini tespit etmişlerdir⁸. Bu olguda da bahsi geçen kedinin kilolu olması, dışarıyla sürekli teması ve bir haftalık anorektik dönemsonrasında muhtemelen hepatik lipidozis gelişmiştir.

Laboratuar bulguları içinde en önemli ve aşırı miktarda artışın serum ALP seviyesinde olduğu, ALT ve AST seviyelerinde de az miktarda artışmasına rağmen ALP kadar ayırt edici olmadığı vurgulanmaktadır. Uzun dönem açlık sonucu (5-7 hafta) serum karaciğer enzimleri ve bilirubin konsantrasyonun arttığı tespit edilmiştir⁸. Aynı zamanda serum ALP seviyesinin, plazma bilurabin seviyesinden önce yükseleceği de literatür bilgilerde vurgulanmıştır^{2,3,6,8}. Bu olguda da serum ALP seviyesinin, referans değerinin üst sınırından yaklaşık on kat fazla olması literatür bilgilerle uyum göstermektedir.

Sonuç olarak; obez kedilerde stres faktörüne maruz kalma veya herhangi bir hastalık sonucunda uzun süren anoreksi sonrasında idiopatik hepatik lipidozisin şekillenebileceği, ikterus ile birlikte şekillenen çok yüksek serum ALP konsantrasyonunun intravital diagnostozda önemli indikatörler oldukları söylenebilir.

KAYNAKLAR

- 1 Brown B, Mauldin GE, Armstrong J, Moroff SD, Mauldin GN: Metabolic and hormonal alterations in cats with hepatic lipidosis. *J Vet Intern Med*, Jan-Feb;14(1):20-6, 2000.
- 2 Dimski DS, Taboada J: Feline idiopathic hepatic lipidosis. In: *Vet Clin North Am: Small Anim Pract*, 25: 357-373, 1995.
- 3 Turgut K, Ok M: Kedi ve Köpek Gastroenterolojisi. Bahçivanlar Basım Sanayi A.Ş., Konya, 2001.
- 4 Pazak HE, Bartges JW, Cornelius LC, Scott MA, Gross K, Huber TL: Characterization of serum lipoprotein profiles of healthy, adult cats and idiopathic feline hepatic lipidosis patients. *J Nutr*, Dec;128(12 Suppl):2747S-2750S, 1998.
- 5 Rutgers CH, Harte JG: Hepatic disease. In: Wills JM, Simpson KW (Eds): *The Waltham Book Of Clinical Nutrition Of The Dog and Cat*. Waltham Centre For Pet Nutrition a Division Of Mars GB Ltd, Oxford-England, 257-258, 1994.
- 6 Strombeck D, Guilford WG: *Small Animal Gastroenterology*. 2nd ed. Wolfe Publishing Ltd., London-England, 1991.
- 7 Dimski DS: Feline hepatic lipidosis. *Semin Vet Med Surg (Small Anim)*, Feb;12(1):28-33, 1997.
- 8 Biourge VC, Groff JM, Munn RJ, Kirk CA, Nyland TG, Madeiros VA, Morris JG, Rogers QR: Experimental induction of hepatic lipidosis in cats. *Am J Vet Res*, 55: 1291-1302, 1994.
- 9 Turgut K: Veteriner Klinik Laboratuar Teşhis. Genişletilmiş İkinci Baskı. Bahçivanlar Basım Sanayi A.Ş. Konya, 2000.
- 10 Blanchard G, Paragon BM, Milliat F, Lutton C: Dietary L-carnitine supplementation in obese cats alters carnitine metabolism and decreases ketosis during fasting and induced hepatic lipidosis. *J Nutr*, 132(2):204-10, 2002.
- 11 Center SA, Crawford MA, Guida L, Erb HN, King J: A retrospective study of 77 cats with severe hepatic lipidosis: 1975-1990. *J Vet Intern Med*, 7(6):349-59, 1993.
- 12 Center SA, Guida L, Zanelli J, Dougherty E, Cummings J, King J: Ultrastructural hepatocellular features associated with severe hepatic lipidosis in cats. *Am J Vet Res*, 54: 724-731, 1993.
- 13 Center SA: Nutritional support for dogs and cats with hepatobiliary disease. *J Nutr*, 128(12 Suppl):2733S-2746S, 1998.
- 14 Ibrahim WH, Bailey N, Sunvold GD, Bruckner GG: Effects of carnitine and taurine on fatty acid metabolism and lipid accumulation in the liver of cats during weight gain and weight loss. *Am J Vet Res*, 64(10): 1265-77, 2003.

Yazışma adresi (Correspondence address)

Doç. Dr. Aslan KALINBACAK
Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi İç Hastalıklar Anabilim Dalı, 06110, Ankara-TÜRKİYE
Tel : +90 312 3170315/ 413
Fax : +90 312 3164472
e-posta: aslankalinbacak@hotmail.com